Diumenge 4 (B) durant l'any

Text de l'Evangeli (*Mc* 1,21-28): I entren a Cafarnaüm. I de seguida [Jesús], entrant el dissabte a la sinagoga, hi ensenyava. I es meravellaven de la seva doctrina, perquè ensenyava com qui té potestat i no com els escribes (...). I tots quedaren estupefactes, de manera que es preguntaven entre ells, dient: «Què és això? Una manera nova d'ensenyar amb potestat» (...).

Jesús, mestre amb "autoritat"

REDACCIÓ evangeli.net (elaborat a partir de textos de Benet XVI)
(Città del Vaticano, Vatició)

Avui veiem Jesús "seure" a la "càtedra" de Moisès. Avui és la sinagoga; altres dies serà la "muntanya" o la riba del mar. Allò definitiu, però, és que ensenya no com els mestres que es formen per aquesta tasca en les escoles; jeu allí com el "Moisès més gran", que estén l'Aliança a tots els pobles: Jesús fou un "vertader israelita" i, alhora, fou més enllà del judaisme.

Els rabins també seien a la càtedra de Moisès i, per això, tenien autoritat. Els seus ensenyaments havien de ser escoltats i acollits, malgrat que llurs vides els contradiguessin, i malgrat que ells mateixos no fossin autoritat (ja que la rebien d'un "Altre"). Les expressions d'astorament davant de Jesucrist no es referien a la qualitat retòrica de les seves paraules, sinó a la reivindicació evident d'ésser al mateix nivell que el Legislador, a la mateixa alçada que Déu: "Jo us dic...").

—Allò nou és que Vós, Jesús, sou Déu!, i per això, sou mestre de tots els homes.